



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 87/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť C., o. c. p. akciovej spoločnosti K. v likvidácii, so sídlom K., zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 201/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C., o. c. p. akciovej spoločnosti K. v likvidácii, **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 doručená sťažnosť C., o. c. p., akciová spoločnosť K. v likvidácii, so sídlom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 201/00.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že sťažovateľka podala na Okresný súd Poprad návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol v roku 2000 postúpený okresnému súdu. Okresný súd 5. apríla 2000 vydal v uvedenej veci platobný rozkaz sp. zn. 1 Ro 201/00, proti ktorému podal žalovaný odpor.

Sťažovateľka v ďalšom texte svojej sťažnosti poukázala na viaceré ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorými sa podľa nej okresný súd v tomto konaní „nespravoval“, a preto si podľa nej nesplnil povinnosť postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa názoru sťažovateľky v predmetnej veci ide „o jednoduchý obligačný vzťah, bezproblémovo doložený písomne uzavretými zmluvami medzi účastníkmi a inými dokladmi“. Uvedená vec teda podľa nej nie je skutkovo ani právne zložitá a ona sama „žiadnym spôsobom nemohla narušiť plynulé prejednanie veci“.

Sťažovateľka za účelom ochrany svojho práva podala v tejto veci sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu v odpovedi na túto sťažnosť vznik prietahov v tomto konaní „uznáva“.

Sťažovateľka na základe vyššie uvedených skutočností ústavnému súdu navrhla, aby rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ro 201/00 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaviazal ho uhradiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 Sk a trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Sťažovateľka je ako akciová spoločnosť v likvidácii zapísaná v oddiele Sa vložke číslo 819/V Obchodného registra Okresného súdu Košice I. Z tohto výpisu z obchodného registra jednoznačne vyplýva, že za sťažovateľku v likvidácii koná a podpisuje likvidátor spoločnosti samostatne a to tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému názvu spoločnosti pripojí svoj vlastnoručný podpis.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka ako obchodná spoločnosť v likvidácii nemá ustanoveného likvidátora, a teda za sťažovateľku nemá kto konať ako jej zástupca. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že neexistoval subjekt, ktorý by bol oprávnený splnomocniť advokáta za účelom podania sťažnosti a zastupovania sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľka k podanej sťažnosti predložila splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V tomto splnomocnení sa však ako zástupca sťažovateľky uvádza osoba, ktorá nie je likvidátorom, a preto splnomocnenie nemá zákonom predpokladané účinky preukázania zmluvy o právnej pomoci, respektíve príkaznej zmluvy podľa ustanovenia § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka a neoprávňuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť trpí neodstrániteľným nedostatkom jej náležitosti spočívajúcim v tom, že sťažnosť nebola podpísaná sťažovateľkou, pretože tá nemá zákonným spôsobom ustanoveného likvidátora, ktorý by v jej mene konal. Z uvedeného dôvodu je tu aj ďalší nedostatok sťažnosti, ktorý spočíva v nedostatočnom preukázaní splnomocnenia pre advokáta v konaní pred ústavným súdom.

Keďže v danom prípade ide o neodstrániteľný nedostatok náležitosti sťažnosti, a to až do doby vymenovania nového likvidátora, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí bez toho, aby advokáta vyzýval na odstránenie nedostatku podania (obdobne napr. II. ÚS 35/06, II. ÚS 38/06, III. ÚS 72/06).

Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že Mgr. Ing. I. I. bol od 31. januára 2006 podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. i) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vyčiarknutý zo zoznamu advokátov.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006